

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

13-4-1978

Ησύχασε τ' αμόνι.

Μονότονα χτυπούσε τόση ώρα, τανκ, τανκ, τανκ,
προσπαθώντας να δώσει μορφή και κάποια έκφραση,
ο γέρο-μάστορας στ' άμορφο σίδηρο.

Ησύχασε τ' αμόνι.

Ο γέρο-μάστορας σκουπίζει τον ιδρώτα του.
Καμαρώνει μέσα στη λάμψη των ματιών του,
το έργο της τέχνης και του κόπου του.

Ησύχασε τ' αμόνι.

Το έργο τελείωσε. Τ' άψυχο σίδηρο πήρε μορφή,
μια κάποια μορφή, ξεχώρισε απ' τ' άλλα σίδηρα.
Έγινε κάτι. Δεν έχει και μεγάλη σημασία τι.
Πάντως, ξεχώρισε.

Έγινε εργαλείο, στα ζεστά χέρια των ανθρώπων.

Πήρε δικό του, κατάδικό του όνομα και σχήμα.

Έγινε πένσα, κλειδί, γρανάζι ή μια σβούρα
ή ένα ξύλινο πανέμορφο μικρό παιχνίδι, αλογάκι.

Έχει τώρα κι αυτό έναν σκοπό, ένα έργο.

Ξεχώρισε, ξέφυγε απ' το ανούσιο στροβίλισμα
της μάζας.